

Litúrgics

10

Monicions per als diferents moments de la Missa

Any de l'Eucaristia

Introducció

El que es presenta en aquest fulletó no és un seguit de monicions per convertir la celebració de l'Eucaristia en una catequesi sobre la mateixa.

Es pretén que, durant aquest any de l'Eucaristia, en cada una de les celebracions dominicals, es pugui ressaltar algun aspecte de la Missa, amb una monició breu. Així, de manera gairebé imperceptible, haurem ajudat els fidels a comprendre-la millor.

Aquesta forma de fer pot coexistir amb qualsevol altra iniciativa de les moltes que sens dubte sorgiran en aquest any de l'Eucaristia.

El primer títol de cada apartat fa referència al “**tema**” a ressaltar. El segon indica el “*moment*” de la celebració en què es pot fer la monició corresponent. En lletra cursiva i text entrat, hi figura normalment un fragment de l'Ordenament General del Missal Romà (OGMR. Els números són de l'edició actual - tercera) que fa referència al moment de la celebració. Finalment, en lletra normal, va el text que pot ser llegit pel sacerdot o el monitor.

1. El cant *Octubre 2004 - Octubre 2005* Abans del primer cant

Reunit ja el poble, mentre el sacerdot entra i va a l'altar amb els ministres, es comença el cant d'entrada. La finalitat d'aquest cant és d'obrir la celebració, fomentar la unió dels qui s'han congregat, elevar els seus pensaments al misteri del temps litúrgic o de la festa o del dia, i acompanyar la processó del sacerdot i dels ministres. (cf. 47)

Habitualment, les celebracions eucarístiques comencen amb el cant d'entrada. I el cant ens eleva l'esperit, ens ajuda a pregar, ens uneix a Déu. I la unió de les nostres veus vol expressar també la unió dels nostres cors. Posem-nos drets per rebre el sacerdot que representa Crist i cantem jiosos lloances al Senyor.

2. El bes a l'altar Abans de la salutació

Quan el sacerdot, el diaca i els ministres han arribat al presbiteri, saluden l'altar fent una profunda inclinació. Per manifestar aquesta veneració, després el sacerdot i el diaca besen l'altar. (cf.49)

Quan el sacerdot se'ns ha fet present, s'ha apropat a l'altar i l'ha besat. L'altar representa Crist, present entre nosaltres. El sacerdot el besa i en ocasions solemnes l'encensa. L'altar – Crist és el centre de la nostra celebració.

3. En el nom de la Trinitat Després de "En el nom del Pare i ..."

Acabat el cant d'entrada, el sacerdot, dret a la seu, i tota l'assemblea se senyen, fent el senyal de la creu. (cf.50)

És perquè estem batejats en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant que podem participar en l'Eucaristia. El Pare ens crida, per mitjà del seu Esperit Sant a escoltar la Paraula del seu Fill i a celebrar en l'Eucaristia el misteri de la creu, passió, mort i resurrecció de Jesús.

4. Constituïm assemblea *Després de “El Senyor...amb vosaltres”*

El sacerdot per mitjà d'una salutació manifesta a la comunitat reunida la presència del Senyor. Amb aquesta salutació i la resposta del poble es manifesta també el misteri de l'Església congregada. (cf.50)

La salutació del sacerdot que presideix i la nostra resposta ens fan veure que som una comunitat. Jesús ressuscitat hi és realment present en la persona del sacerdot i en la comunitat reunida. Per això, agraïts, ens posem junts, cantem i preguem amb joia.

5. L'acte penitencial I

En iniciar l'acte penitencial

Els ritus del començament de la Missa, tot el que precedeix la Litúrgia de la Paraula: l'Introït o entrada, la salutació, l'acte penitencial, les invocacions "Senyor, tingueu pietat", l'himne "Glòria a Déu a dalt del cel" i la col·lecta, tenen el caràcter d'introducció i de preparació. La seva finalitat és que els fidels que s'han reunit formin una comunitat visible i vivent i es disposin a escoltar com cal la Paraula de Déu i a celebrar dignament l'Eucaristia. (46)

Som un poble sant, perquè Jesús, que és el Cap, es Sant. Però alhora som un poble de pecadors, perquè nosaltres som pecadors. De tota manera, sabem que Jesús “acull els pecadors i menja amb ells”. Abans d'escoltar la Paraula de Déu i participar en l'Eucaristia, demanem perdó per estar ben disposats a escoltar el Senyor que ens parlarà i se'ns farà present.

6. L'acte penitencial II

En iniciar l'acte penitencial

El sacerdot invita a l'acte penitencial. Es guarda un breu silenci i tota la comunitat diu la fórmula de la confessió general. Al final, el sacerdot dóna l'absolució, la qual, però, no té l'eficàcia del sagrament de la Penitència. (51)

El breu silenci d'ara no és per fer un examen exhaustiu, ni les paraules del sacerdot seran equivalents a l'absolució sacramental, però aquest moment ens ajuda a prendre consciència de la grandesa de Déu, de la seva bondat i misericòrdia. Cadascú de nosaltres som un d'aquells afortunats pels quals Jesús va pregar: "Pare, perdona'ls, que no saben el que fan".

Acabat l'acte penitencial, comencen sempre les invocacions "Senyor, tingueu pietat. Com que són un cant en el qual els fidels aclamen el Senyor i imploren la seva misericòrdia, hi prendrà part tot el poble. (cf.52)

7. El Glòria I

Abans del Glòria

El "Glòria a Déu..." és un himne antiquíssim i venerable: amb ell, l'Església, congregada en l'Esperit Sant, glorifica Déu Pare i l'Anyell, i fa súpliques.

8. El Glòria II

Abans del Glòria

Cantarem (recitarem) el Glòria. Fixem-nos en les primeres paraules: "Glòria a Déu... Pau als homes". Són tot un programa: el de Jesús, amor al Pare, entrega als germans; la nostra vida ha de ser lloança a Déu i servei als germans; l'Eucaristia, sobretot, és comunió amb Déu i amb els germans.

9. L'oració col·lecta

Després del "preguem"

El sacerdot invita el poble a pregar; i tots, juntament amb el sacerdot, guarden uns moments de silenci per fer-se conscients que estan a la presència de Déu i per formular interiorment les seves peticions. Aquesta oració va dirigida a Déu Pare, per Crist en l'Esperit Sant. (cf.54)

És la primera pregària de la Missa. Se'n diu "col·lecta", perquè en ella el sacerdot recull els desigs i necessitats de l'Església i les presenta a Déu. Pensem que de tots els indrets del món avui s'eleva a Déu la mateixa pregària. Seguim-la mentalment. I fem-la nostra amb l'amén final.

10. El fet d'asseure's

Un cop asseguts

Les lectures, tretes de la Sagrada Escriptura, amb els cants intercalats, constitueixen la part principal de la Litúrgia de la Paraula. Crist mateix, per la seva Paraula, és present enmig dels fidels. El poble es fa seva aquesta Paraula, amb el silenci i els cants i s'hi adhereix amb la professió de fe. (cf.55)

Durant el cant d'entrada i l'oració col·lecta hem estat drets. Però ara ens asseiem, per escoltar la paraula de Déu, com el deixeble escolta el Mestre, com Maria, la germana de Marta, escoltava les paraules de vida del Mestre bo.

11. La Paraula

Un cop asseguts

La Litúrgia de la Paraula s'ha de celebrar de tal manera que faciliti la meditació. Per això cal evitar del tot qualsevol actitud que doni la impressió de tenir pressa i impedeixi el recolliment. Cal que també hi hagi breus moments de silenci, mitjançant els quals, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, el cor rebrà la Paraula de Déu, i amb l'oració es prepararà la resposta. (cf.56)

Per comprendre el que és la Missa se sol dir que el Senyor ens para dos taules: la de la paraula i la del sagrament. Escoltem sempre amb atenció les lectures, ni que no ho puguem copsar tot. Estan disposades de tal manera que, en tres anys, si assistim a missa cada diumenge, podrem escoltar els fragments més rellevants de tota la Bíblia.

12. El Salm responsorial

Després de la primera lectura

Després de la primera lectura segueix el salm responsorial, que és part integrant de la Litúrgia de la Paraula i té una gran importància litúrgica i pastoral, ja que facilita la meditació de la Paraula de Déu. (cf.61). En les lectures es para la taula de la Paraula de Déu als fidels i se'ls obren els tresors bíblics. No és lícit de canviar per altres textos no bíblics les lectures ni el Salm responsorial, que són Paraula de Déu. (cf.57)

A la Paraula de Déu que hem escoltat responem pregant: una pregària que és lloança, meditació, acceptació agraïda de la paraula de Déu. És el salm responsorial. També el Salm és paraula de Déu. És Déu mateix qui ens posa als llavis i al cor la resposta. Meditem-la i fem-la nostra.

13. L'Al·leluia

Després de la segona lectura

Després de la lectura que precedeix immediatament l'evangeli es canta l'al·leluia... Aquesta aclamació constitueix un ritua o un acte amb entitat pròpia. Amb ell l'assemblea dels fidels acull i saluda el Senyor que li parlarà en l'Evangelí i professa la seva fe en el cant. (cf.62)

Tot seguit Jesús ens parlarà a l'Evangelí. Posem-nos drets per aclamar-lo i cantem joiosos la seva presència.

14. L'Evangelí

Després de l'Al·leluia

La lectura de l'Evangelí és l'acte culminant de la Litúrgia de la Paraula. Cal donar-li la màxima veneració. Així ho ensenya la mateixa Litúrgia, envoltant-la d'honors especials per damunt de totes les altres lectures, sia per part del ministre encarregat d'anunciar-lo i per la benedicció o l'oració amb què ell es prepara per fer-ho; sia per part dels fidels, els quals amb les seves aclamacions reconeixen i professen que Crist és present i els parla, i, drets, escolten la lectura. (60)

A l'evangelí ens parla Jesús. Per això l'evangelí va precedit d'un al·leluia, que expressa la nostra alegria per la bona nova (evangelí) que Ell ens porta, o, en temps de quaresma, per un cant d'aclamació. A més, ens posem drets, perquè ens parla el Senyor, perquè volem significar que estem apunt, disposats a seguir-lo.

15. El bes a l'evangeli

Després de "Lloança a vós, oh Crist"

Hem escoltat l'Evangeli amb atenció... i amb amor. El sacerdot besa el leccionari expressant el desig que l'evangeli penetri en la nostra vida i inspire tota la nostra actuació, i que ens unim plenament a Crist.

16. L'homilia

Després de l'Evangeli

L'homilia és una part de la litúrgia molt recomanada, ja que és necessària per alimentar la vida cristiana. Convé que sigui una explicació d'algun aspecte de les lectures de la Sagrada Escripura o d'un altre text de l'ordinari o del propi de la missa del dia, tenint present el misteri que se celebra com també les necessitats peculiars dels oients (65)

Ara el mossèn, en nom de l'Església, ens explicarà la Paraula de Déu que hem escoltat, perquè puguem copsar-la millor, aprofundir-la. Cal que siguem "terra bona" on la llavor de la Paraula germini i produeixi bon fruit.

17. "Crec en un Déu..."

Acabat el silenci després de l'homilia

El Símbol o la professió de la fe procura que tot el poble reunit doni la seva resposta a la Paraula de Déu anunciada en les lectures de la Sagrada Escripura i exposada en l'homilia, a fi que, recitant la regla de fe, segons la fórmula aprovada per a l'ús litúrgic, recordi i confessi els grans misteris de la fe abans de començar a celebrar-los en l'Eucaristia (67)

Déu ens ha adreçat la Paraula, l'Església ens l'ha explicada. Nosaltres l'hem escoltada amb l'oïda i amb el cor. Se'ns demana que diguem SÍ a Déu que ens ha parlat, que creiem en tot el que ens ha revelat.

18. La pregària universal

Després del Credo

En l'oració universal o pregària dels fidels, el poble respon d'alguna manera a la Paraula de Déu rebuda amb fe i, exercint el seu ofici sacerdotal, prega pel bé de tothom. Convé que aquesta pregària es faci a totes les Misses celebrades amb poble, pregant per l'Església santa, pels governants, pels oprimits per diverses necessitats i per tots els homes i la salvació de tot el món. (69)

Crist és el Redemptor de tota la humanitat. El seu Cos ha estat entregat per tots els homes i dones del món; per tots ha estat vessada la seva Sang. A l'Eucaristia en farem el seu memorial. Cal ara, doncs, que preguem per totes les necessitats del món i de l'Església. D'aquesta manera exercim el nostre sacerdoci baptismal.

19. Ofertori

Mentre els escolans porten el pa i el vi

Crist prengué el pa i el calze, donà gràcies, el partí i el donà als seus deixebles. Per això l'Església ha ordenat tota la celebració de la Litúrgia de l'Eucaristia segons aquestes mateixes parts del que Crist va fer. (cf.72)

Al començament de la Litúrgia de l'Eucaristia es porten a l'altar les ofrenes que es convertiran en el Cos i en la Sang de Crist. Primerament es prepara l'altar, o sigui la taula del Senyor, que és el centre de tota la Litúrgia eucarística: s'hi col·loquen el corporal, el purificador, el Missal i el calze. Després es porten les ofrenes: és una cosa lloable que els fidels presentin el pa i el vi. (cf.73)

L'ofertori suscita en nosaltres sentiments d'agraïment, satisfacció i espera joiosa. Agraïment, perquè el pa i el vi que oferim és do de Déu, que ens ha donat la terra i la capacitat de cultivar-la; satisfacció, perquè el treball de l'home ha donat fruit; joia i esperança, sabent que Déu convertirà aquests dons tan senzills en el Cos i la Sang de Crist.

20. Lavabo

Mentre el Sacerdot es renta les mans

Tot seguit el sacerdot es renta les mans al costat de l'altar. Aquest ritu vol expressar el desig d'una purificació interior. (cf.76)

El sacerdot es renta les mans, tot dient interiorment: “Renteu-me ben bé de les culpes, Senyor, purifiqueu-me del pecat”. Un gest senzill que ens recorda a tots que cal atansar-nos ben nets a celebrar o participar en l'Eucaristia: estem en gràcia i amistat amb Déu? “Renteu-nos, Senyor, purifiqueu-nos!”.

21 “...sacrifici meu i vostre” *Quan el sacerdot s'ha rentat les mans*

La preparació i presentació de les ofrenes acaba amb una invitació que fa el sacerdot a pregar conjuntament amb ell, i amb l'oració sobre les ofrenes; i així també es prepara la Pregària eucarística. (cf.77)

El sacerdot ens demanarà ara, com qui necessita ajuda, que preguem perquè aquest sacrifici sigui agradable a Déu. “Sacrifici meu i vostre”, dirà. L'Eucaristia no és un assumpte particular de cada un. El mateix sacerdot és conscient que no podrà agradar a Déu si no és en unió dels fidels, de tota l'Església.

El n. 31 de la OGMR diu: "*Pertoca al sacerdot... fer algunes monicions... a la Litúrgia de la Paraula, abans de les lectures; a la Pregària eucarística, abans del Prefaci, **però mai dintre la Pregària mateixa...***".

Per això els comentaris que ara es proposen i les referències a l'OGMR caldrà sempre tenir-les en compte *abans de començar el prefaci*. Es podrien introduir dient: "En la Pregària Eucarística que ara començarà i que és el centre de la celebració, ens fixarem..."

Ara, amb la Pregària eucarística, que és una oració d'acció de gràcies i de santificació, s'inicia el centre i el cim de tota la celebració. El sacerdot invita el poble a elevar el cor a Déu, per pregar i donar gràcies, i l'associa a la seva pròpia oració que ell, en nom de tota la comunitat, adreça per Jesucrist a Déu Pare en l'Esperit Sant. El sentit d'aquesta pregària és que tota l'assemblea dels fidels s'uneixi amb Crist en la proclamació de les meravelles de Déu i en l'ofertament del sacrifici. (cf.78)

22. Maria al cor de l'Eucaristia *Abans de començar el prefaci*

Serem ara a la part central de l'Eucaristia. Recordem que Maria hi és present. Ella ens parlarà al cor i ens dirà, recolzant les paraules del sacerdot: "pren i menja el cos del meu Fill, format del meu propi cos...; beu la seva sang que jo li vaig donar com a Mare". Pensem com assistiria la Verge a les eucaristies presidides pels apòstols i... aprenquem d'ella.

23. "Amunt els cors" *Abans de començar el Prefaci*

La Pregària eucarística comença amb l'acció de gràcies, expressada sobre tot en el Prefaci: en ella, el sacerdot, en nom de tot el poble sant, glorifica Déu Pare i li dona gràcies per tota l'obra de la salvació o per alguns dels seus aspectes particulars, segons el caràcter del dia, de la festa o del temps. (cf.79a)

El Sacerdot ens dirà: “Amunt els cors!”, convidant-nos així a fer com Jesús, que sempre tenia el seu cor elevat al Pare; convidant-nos a tenir un cor ardent i decidit, per a unir-nos a Crist que es disposa a oferir-se al Pare en sacrifici. Els nostres màrtirs es disposaven per al moment suprem cantant “Amunt, germans... Jesús Rei nostre en va al davant”. Si, “amunt els cors!”, per a unir-nos al sacrifici de Crist.

24. “Donem gràcies al Senyor...” *Abans de començar el prefaci*

El sacerdot ens dirà tot seguit “Donem gràcies al Senyor...” La litúrgia ens convida amb aquestes paraules a eixamplar el cor, donant gràcies a Déu Pare, que tant ens ha estimat, que ens ha donat el seu Fill. Ara és farà actual el sacrifici de Crist al Calvari, la prova de l’amor més gran. “Realment és just i necessari, és el nostre deure i la nostra salvació” donar-li gràcies.

25. Lloança de tota l’Església *Abans de començar el prefaci*

El Prefaci, amb el que es comença la Pregària eucarística, acaba amb l’Aclamació: amb ella, tota la assemblea, unint-se als estols celestials, canta el Sant, sant, sant. Aquesta aclamació, que forma part de la Pregària eucarística, la fa tot el poble juntament amb el sacerdot. (79b)

Cantarem en unió amb els cors dels àngels i sants un gran “Hosanna!” al Déu tres vegades sant. Comencem la gran Pregària eucarística fent-nos conscients que l’Església del cel i de la terra, els àngels i sants, s’uneixen a la nostra Eucaristia. L’Eucaristia és lloança i sacrifici de tota l’Església, terrenal i celestial, unida a Crist, el seu cap.

26. “Cel i terra plens de glòria” *Abans de començar el prefaci*

L'Eucaristia és una inundació de l'amor de Déu sobre cel i terra. Una esclatxa de cel que s'obre sobre la terra (un raig de glòria... que penetra els núvols de la nostra història i il·lumina el nostre camí). Tota l'eternitat serà un cant de lloança a Déu Pare, per Jesucrist en l'Esperit Sant. Cal que nosaltres, ara, aquí a la terra, siguem promotors de la glòria de Déu. Promotors i sacerdots que oferim a Déu Pare l'himne de lloança que tota la creació i tota la humanitat, conscient o inconscientment, eleven al Creador.

27. “Beneït el qui ve en nom...” *Abans de començar el prefaci*

Cantarem dins uns moments: “Beneït el qui ve en nom del Senyor, Hosanna a dalt del cel!” És que el Senyor ve realment, encara que en humilitat i senzillesa. És ell, realment, Déu i home vertader, mestre, germà i amic, qui es farà realment present entre nosaltres, qui ens dirà “Mengeu... és el meu cos; Beveu... és la meva sang”.

28. La “rosada” de l'Esperit *Abans de començar el prefaci*

El sacerdot estendrà les mans damunt del pa i del calze, un gest de petició (Epiclesi); l'Església implora el poder de l'Esperit Sant, perquè els dons que els homes han presentat siguin consagrats, és a dir, es converteixin en el Cos i en la Sang de Crist. (cf. 79c)

Dins uns moments el sacerdot demanarà a Déu Pare que el seu Esperit Sant davalli, com la rosada, sobre aquestes ofrenes. Ho farà estenent les mans sobre el pa i el vi. La rosada té una fecunditat silenciosa; l'Esperit farà l'obra de l'Eucaristia sense soroll; l'Esperit vol transformar també, sense fer soroll, el nostre cor.

29. ...“in persona Christi”

Abans de començar el prefaci

Un moment de la Pregària eucarística és la "Narració de la institució de l'Eucaristia i la consagració": amb les paraules i els gestos de Crist es realitza el sacrifici que Ell mateix instituí en el darrer sopar, quan oferí el seu Cos i la seva Sang sota les espècies de pa i de vi i els donà als apòstols perquè mengessin el seu Cos i beguessin la seva Sang, i els manà que perpetuessin aquest mateix misteri. (cf.79d)

Ara el Sacerdot dirà les mateixes paraules i farà els mateixos gestos que Jesús va dir i va fer a l'últim sopar. És el moment d'obrir els ulls i les oïdes de la fe per saber veure i escoltar Jesús que estarà realment present entre nosaltres; ens parlarà ell, se'ns donarà ell, totalment.

30. “Féu això que és el meu memorial” *Abans de començar el prefaci*

Acabada la consagració, en nom de Crist, dirà el sacerdot: “Feu això que és el meu memorial”. Amb aquestes paraules instituí els Apòstols sacerdots perquè sempre i arreu del món actualitzessin l'únic sacrifici de Crist, l'Eucaristia. Bisbes i sacerdots han rebut aquesta mateixa missió. Pregarem perquè no manquin mai a l'Església els ministres de l'Eucaristia.

31. “El misteri de la fe”

Abans de començar el prefaci

Acabada la consagració el sacerdot ens dirà: Proclameu aquest gran misteri de fe. I nosaltres respondrem amb paraules que són a la vegada esclat de triomf i compromís. Que la nostra vida sigui anunci de Crist crucificat, confessió i testimoniatge de la seva resurrecció, cant d'esperança del triomf ple i final de Crist.

32. El memorial

Abans de començar el prefaci

Per Anàmnese (memorial), l'Església, complint el manament que, pels apòstols, ha rebut de Crist, realitza el memorial de Crist mateix, recordant principalment la seva passió benaurada, la seva resurrecció gloriosa i al seva ascensió al cel. (cf.79e)

L'Eucaristia és el memorial del misteri de Crist mateix. No un simple record, sinó una real i sacramental actualització de la seva passió, mort, resurrecció i ascensió al cel. Avui i aquí se'ns farà present tot el seu misteri per a la nostra salvació.

33. L'oblació

Abans de començar el prefaci

A la Pregària eucarística hi trobem un moment, on el nostre sacerdoci baptismal s'uneix amb el sacerdoci del prevere: és el moment de la "Oblació": l'Església reunida aquí i ara, ofereix, en l'Esperit Sant, al Pare, la víctima immaculada. L'Església vol que els fidels no solament ofereixin l'hòstia immaculada, sinó que també aprenguin a oferir-se ells mateixos, i que cada dia perfeccionin més, per la mediació de Crist, la unitat amb Déu i entre ells, perquè, finalment, Déu sigui tot en tots. (cf.79f)

En l'Eucaristia, juntament amb el sacerdot, tots nosaltres oferim a Déu la víctima immaculada. I cal que també nosaltres, juntament amb Crist i per mediació de Crist, ens oferim al Pare amb tot el que som i tenim. Així exercim el nostre sacerdoci baptismal.

34. "Memento" de vius

Abans de començar el prefaci

En la Pregària eucarística fem unes "Intercessions": per elles s'expressa que l'Eucaristia se celebra en comunió amb tota l'Església, tant la del cel com la de la terra, i que l'oblació es fa per a ella i per tots els seus membres, vius i difunts, que han estat cridats a participar de la redempció i de la salvació adquirides pel Cos i la Sang de Crist. (cf.79g)

Jesús, a l'últim sopar va pregar pels deixebles i pels qui havien de creure gràcies a ells. El sacerdot demanarà, com a fruit de l'Eucaristia, la pau i la salvació per a tot el món i la fortalesa de la fe i la caritat per a l'Església peregrina: Papa, bisbes, preveres, diaques i fidels, tot el poble de Déu. També unint-nos a la pregària del sacerdot, exercim el nostre sacerdoci baptismal en favor de tots.

35. “Memento” de difunts

Abans de començar el prefaci

Ens fixarem avui, dins la Pregària eucarística que comencem, en l'oració que farà el sacerdot pels difunts. La fe en la remissió dels pecats i en la vida eterna ens mou a pregar perquè el perdó que Jesús va oferir a tots des de la creu, alliberi plenament els nostres germans difunts de tota pena temporal merescuda pels seus pecats i visquin feliços per sempre amb Crist.

36. “Per ell, amb ell i en ell”

Abans de començar el prefaci

La Pregària eucarística es clou amb la glorificació del Pare, pel Fill amb l'Esperit Sant.. la Doxologia final que es confirma i acaba amb una aclamació: l'Amén del poble. (cf. 79h)

Ens fixarem en les paraules finals de la Pregària eucarística: són triomfals. És veritat que cap obra nostra podria agradar plenament al Pare. Però per Crist, amb ell i en ell la nostra lloança esdevé digna i Déu rep l'honor i glòria que li són deguts. El nostre “Amén” rubricarà les paraules del sacerdot.

37. L'“Amén” de la Doxologia

Abans de començar el prefaci

No hem estat passius en la celebració eucarística, com no ho estaven els apòstols a l'últim sopar, tot i no entendre massa el que estava passant. El nostre “Amén”, que expressarem amb fermesa, voldrà expressar la nostra plena acceptació i inserció en el misteri de la fe que s'haurà realitzat.

38. Parenostre

Abans de resar-lo

Com que la celebració de l'Eucaristia és un convit pasqual convé, d'acord amb el manament del Senyor, que els fidels, disposats com cal, rebin el seu Cos i la seva Sang com aliment espiritual. A això tendeixen la fracció del pa i els altres ritus preparatoris, que van portant els fidels cada cop més pròximament a la comunió.(80)

En l'oració del Parenostre es demana el pa de cada dia, que pels cristians s'entén principalment el pa eucarístic, també s'hi implora la purificació dels pecats, per tal que les coses santes realment siguin donades als sants. (cf.81)

El Parenostre resumeix tota la vida cristiana: ser fills de Déu i viure com a fills. Ho expressem pregant, perquè, tot i que ho desitgem, no ho podem aconseguir amb les nostres soles forces.

39. Gest de la pau

Abans de "Doneu-vos la pau"

Ara ve el ritu de la pau, amb el qual l'Església implora la pau i la unitat per a ella mateixa i per tota la família humana i els fidels s'expressen l'un a l'altre la comunió eclesial i la mútua caritat, abans de participar del mateix sagrament. (cf.82)

Aquest gest tan significatiu, com qualsevol altre moment de la celebració, pot estar ple de contingut o ser un gest rutinari. Amb ell, abans d'unir-nos a Jesús per la Comunió, volem expressar el nostre compromís de viure en comunió amb els germans. És voler prendre seriosament les paraules de Jesús: "Si en presentar-te davant l'altar recordes que el teu germà té quelcom contra tu, ves primer a reconciliar-te amb el teu germà..." No és que el gest d'ara sigui suficient, però és un compromís.

40. La fracció del pa

Abans de la fracció del pa

El gest de la fracció del pa que Crist va fer en el darrer sopar, donà el nom, en els temps apostòlics, a tota l'acció eucarística. Aquest ritu significa que nosaltres, que som molts, en la comunió d'un sol pa de vida, que és Crist, mort i ressuscitat per a la salvació del món, nosaltres, formem un sol cos. (cf.83)

En els primers segles de l'Església aquest gest de la Fracció del pa, que Crist mateix va fer en el darrer sopar, va donar nom a la celebració de l'Eucaristia. Significa que tots els qui mengem del mateix pa, és a dir, ens alimentem del mateix Crist, hem d'estar sempre units, hem de formar un sol Cos.

41. Comunió

Abans de "Mireu l'Anyell de Déu"

Ara el sacerdot es prepara amb una oració que diu en secret, per rebre amb fruit el Cos i la Sang de Crist. Els fidels fan el mateix, pregant en silenci. Tot seguit el sacerdot mostra als fidels el pa eucarístic sobre la patena o sobre el calze i els invita al convit de Crist; allora, valent-se de les paraules evangèliques prescrites, formulen tots junts un acte d'humilitat. (84)

Fem-nos conscients del que el sacerdot dirà i del que tots respondrem. Importa molt per tal de no viure amb lleugeresa aquest moment tan gran. Realment torna a ser veritat allò de "Déu amb nosaltres".

42. L'"Amén" de la comunió.

Abans de donar la comunió

Fem-nos conscients de la força que té l'Amén que respondrem quan el sacerdot ens mostri l'Eucaristia per a combregar, dient-nos "El cos de Crist". Respondrem "Amén". És una resposta d'acceptació plena del do que se'ns fa. Quan Maria va dir a l'àngel "Faci's en mi segons la vostra paraula", el Fill de Déu s'encarnà en les entranyes de Maria. El nostre amén donarà entrada en nosaltres al mateix Fill de Déu.

43. El silenci

Abans de purificar

Acabada la distribució de la comunió, si sembla oportú, el sacerdot i els fidels preguen una estona en silenci. Si es vol, tota l'assemblea també pot cantar un salm, un altre càntic de lloança o bé un himne. (88)

Després de combregar, fem com Maria, que meditava allò que guardava al seu cor. No ens imaginem Maria desconnectant tot seguit del misteri que duia dintre. Un dels senyals més clars de fe i amor a Jesús o de la manca d'aquesta fe i amor, és el que fem després de combregar. Aprofitem bé aquests moments de silenci per connectar amb Jesús.

44. Oració Post-comunió

Abans d'iniciar-la

Per completar la pregària del poble de Déu i acabar tot el ritu de la comunió, el sacerdot diu l'oració de després de la comunió, en la qual es demanen els fruits del misteri celebrat. (89)

Tots hem tractat ja de donar gràcies a Déu per l'immens do rebut en la comunió. Ara el sacerdot, com recollint l'acció de gràcies de tots, l'expressa de forma col·lectiva amb una bella oració en què, a més, demana el fruit que ens cal treure d'aquesta celebració.

45. Benedicció final

Abans de donar-la

Hem començat la Missa en el nom de la Santíssima Trinitat, amb el senyal de la Creu. L'acabarem de forma semblant, rebent la benedicció que ens dóna el sacerdot, com a penyora de que sortirem de l'església ben acompanyats per a la tasca que ens espera.

46. Cant final

Abans d'entonar-lo

La Missa no acaba aquí en l'església. Ara la comencem a viure. En sortir, comença el moment de la coherència, que ha de durar fins que ens tornem a reunir en la pròxima celebració. No pot anar per un costat la missa, i per un altre, la vida; més aviat hem de fer de tota la nostra vida una prolongació de la missa. D'ella, en traiem Vida, i a ella portem la nostra vida. La missa és font i cim de tota la vida cristiana. *(Caldria motivar el cant que*

Delegació de Pastoral litúrgica